

2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджено наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73.

3. Гаука Д., Лазоришин М. Шляхи вдосконалення бухгалтерського обліку формування та змін власного капіталу. URL:http://www.rusnauka.com/17_AND_2011/Economics/7_89446.doc.htm

4. Ксьондз С.М. Формування власного капіталу на вітчизняних підприємствах. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2014. № 4. Т. 2. С. 131-134.

СУТНІСТЬ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЯК ОБЛІКОВОЇ КАТЕГОРІЇ

*Гольченко Л.В., студентка спеціальності «Облік і
оподаткування» **

Сумський національний аграрний університет

Головним елементом підвищення матеріально-технічної бази підприємств є основні засоби. Саме від стану основних засобів залежить техніко-технологічний рівень виробництва, продуктивність праці, якість товарів та послуг, прибутковість підприємства. Тема основних засобів підприємства як облікової категорії є досить актуальною, тому що саме основні засоби складають матеріальну основу продуктивних сил.

Наукові дослідження економічної сутності, теоретичних основ та методологічних підходів до проблеми обліку основних засобів знайшли своє відображення у працях таких вчених, як І. Гладій, Л. Городянська, В. Завгородній, Л. Леонов, В. Марценюк, В. Моссаковський, М. Півторак, А. Панасенко, Н. Плаксій, В. Савченко, Н. Ткаченко, О. Щирська та ін.

Провівши аналіз визначень поняття «основні засоби» вищенаведених авторів можна зробити висновок, що більшість авторів при розкритті сутності зазначеної категорії звертають увагу на такі ключові критерії визнання основних засобів:

1) критерій матеріальності (ОЗ мають матеріально-речову форму);

2) призначення (утримування основних засобів для використання їх в процесі виробництва, постачання товарів чи

* Науковий керівник – Орехова А.І., д.е.н., доцент

продукції, надання послуг, можуть також здаватися в оренду іншим особам);

3) строк корисного використання (більше одного року або операційного циклу, якщо він більше року);

4) амортизація (поступове зменшення вартості ОЗ і перенесення її на продукцію, яку виробляє підприємство).

Вчені-науковці стверджують, що основні засоби – це матеріальні активи, які значний час (більше 365 днів або протягом декількох операційних циклів) задіяні у виробничому процесі (господарській діяльності), мають натурально-речову форму і по частинах переносять свою вартість на виготовлений продукт (шляхом амортизаційних відрахувань). Підтримуючи позицію вказаних авторів, слід зазначити, що амортизація є одним із суттєвих критеріїв ідентифікації об'єкта основних засобів.

Положення (стандарт) бухгалтерського обліку (далі П(с)БО) 7 «Основні засоби» надає наступне визначення основних засобів – це матеріальні активи, які підприємство чи установа утримує за для використання їх у процесі виробництва, постачання товарів/надання послуг, при здаванні в оренду матеріальних активів іншим особам, які мають термін корисного використання більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік) [3].

В Україні підприємства, що становлять суспільний інтерес, публічні акціонерні товариства, суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, при складанні фінансової звітності (консолідованої фінансової звітності) в обов'язковому порядку мають застосовувати міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ). Якщо проаналізувати МСФЗ та П(с)БО, то можна зробити висновок, що вітчизняні П(с)БО розроблені на основі міжнародних стандартів фінансової звітності.

Усі відмінності між П(с)Бо 7 «Основні засоби» та МСБО 16 «Основні засоби» можна об'єднати у три групи:

- несуттєві, що не впливають на корисність інформації у фінансовій звітності і саме через це вони не потребують узгодження або усунення;

- суттєві, котрі можна виключити, внівши відповідні зміни і доповнення до тексту П(с)БО 7;

- суттєві, які можна виключити трансформацією інформації під час складання фінансової звітності [2].

Оскільки створення нової нормативної бази потребує значних затрат часу та ресурсів, то для її реформування найпріоритетнішим напрямом являється вдосконалення НП(с)БО та їх гармонізація з Міжнародними стандартами фінансової звітності.

Отже, на основі проведених досліджень, встановлено, що поняття «основні засоби» не знайшло однозначного тлумачення у працях вчених-економістів. На нашу думку, основні засоби – це матеріальні активи підприємства, що мають термін експлуатації і переносять свою вартість на більше, ніж один календарний рік.

Література.

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби». URL : https://mof.gov.ua/storage/files/IAS-16_ukr_2018.pdf.

2. Озеран А.В., Коршикова Р.С. Гармонізація вимог П(С)БО України із МСФЗ щодо обліку основних засобів. *Незалежний аудитор*. 2016. № 15. С. 54-61.

3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби». URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Греченко Р.І., магістр,
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного*

Одним з основних завдань організації обліку основних засобів є надання повної, правдивої та достовірної інформації про них. Проте інформація, яка міститься у фінансовій звітності стосовно основних засобів, не завжди є такою через недосконалість вітчизняного законодавства та постійні зміни в ньому. Ефективне використання основних засобів зумовлює

* Науковий керівник – Левченко О.П.